

Ketouvim (hagiographes) - Nehemia

Chapter 4

- 4,1 ויהי כאשר שמע סנבלט וטוביה והערבים והעמנים והאשדודים, כי עלתה ארוכה לחמות ירושלים--כי החלו הפרצים, להסתם; ויחר להם, מאד.
- 4,2 ויקשרו כלם יחדו, לבוא להלחם בירושלם, ולעשות לו, תועה.
- 4,3 ונתפלל, אל-אלהינו; ונעמיד משמר עליהם יומם ולילה, מפניהם.
- 4,4 ויאמר יהודה, כשל כח הסבל, והעפר, הרבה; ואנחנו לא נוכל, לבנות בחומה.
- 4,5 ויאמרו צרינו, לא ידעו ולא יראו, עד אשר-נבוא אל-תוכם, להרגנום; והשבטנו, את-המלאכה.
- 4,6 ויהי כאשר-באו היהודים, הישבים אצלם; ויאמרו לנו עשר פעמים, מכל-המקומות אשר-תשובו עלינו.
- 4,7 ואעמיד מתחיתו למקום, מאחרי לחומה--בצחיים (בצחחים); ואעמיד את-העם למשפחות, עם-חרבתיהם נמחיהם וקשתתיהם.
- 4,8 וארא ואקום, ואמר אל-החרים ואל-הסגנים ואל-יתר העם--אל-תיראו, מפניהם: את-אדני הגדול והנוכח, זכרו, והלחמו על-אחיהם בניכם ובנותיכם, גשיכם ובתיכם. {פ}
- 4,9 ויהי כאשר-שמעו אניבינו, כי נודע לנו, ויפר האלהים, את-עצתם; ונשוב (ונשב) כלנו אל-החומה, איש אל-מלאכתו.
- 4,10 ויהי מן-היום ההוא, חצי גערי עשים במלאכה, וסצים מחזיקים והרמחים המגנים, והקשתות והשריפים; והשרים--אחרי, כל-בית יהודה.
- 4,11 הבונים בחומה והנשאים בסבל, עמשים; באחת ידו עשה במלאכה, ואחת מחזקת השלח.
- 4,12 והבונים--איש חרבו אסורים על-מתניו, ובונים; והתוקע בשופר, אצלי.
- 4,13 ואמר אל-החרים ואל-הסגנים, ואל-יתר העם--המלאכה הרבה, ירחבה; ואנחנו, נפרדים על-החומה, רחוקים, איש מאחיו.
- 4,14 במקום, אשר תשמעו את-קול השופר, שמה, תקבצו אלינו; אלהינו, ילחם לנו.
- 4,15 ואנחנו, עשים במלאכה; וסצים, מחזיקים ברמחים, מעלות השחר, עד צאת הכוכבים.
- 4,16 גם בעת ההיא, אמרתי לעם--איש ונערו, ילינו בתוך ירושלם; והיו לנו הלילה משמר, והיום מלאכה.
- 4,17 ואין אבי ואחי ונערי, ואנשי המשמר אשר אחרי--אין-אנחנו פשטים, בגדינו; איש, שלחו המים. {ס}